

13-årige Tristan Baustier er elev på Behandlingsskolerne, der modtager elever med særlige behov, som folkeskoler eller andre specialskoler ikke kan afhjælpe. Foto: Thomas Lekfeldt

Specialskole-succes: »Blot fordi man har en diagnose, skal man ikke pakkes ind«

Af Simon Freiesleben sifh@berlingske.dk

Alt for mange elever på de danske specialskoler går ikke op i alle fag ved afgangsprøven. En udvikling, som det private tilbud Behandlingsskolerne har formået at vende.

Det var ikke lykken, da Tristan Baustier begyndte sit skoleliv på en almindelig folkeskole. Hvor andre børn intuitivt lærer at navigere i skolegårdens komplekse, indforståede spilleregler og efterhånden kan sidde stille, reagerede Tristan anderledes.

Han havde svært ved at være en del af undervisningen, og relationerne til de andre børn kom ikke let. Tristan har nemlig nogle andre behov end de fleste og skiftede derfor kort efter til en specialskole, hvor han dog heller ikke trivedes.

»Jeg er autist, og på min gamle skole gik der mange med ADHD, men de vidste ikke så meget om autisme,« fortæller Tristan, der i dag er 13 år.

Det kaotiske undervisningsmiljø gik ikke

bare ud over Tristans trivsel. Hans faglige udvikling led også, da han ofte måtte undervises hjemme eller simpelthen holde helt fri, fordi han ikke kunne klare at komme i skole.

Derfor valgte hans forældre efter to år at trække ham ud af specialskolen og lod ham starte hos Behandlingsskolerne, et privat behandlingstilbud, der har en række skoler for børn, som folkeskolen og specialskolerne ikke kan hjælpe.

»Det har været rigtig godt for mig, især fordi jeg kommer fra et sted, der ikke var så godt for mig. De voksne herovre har en meget bedre viden, så de kan gøre deres arbejde,« fortæller Tristan, der igen er glad for at gå i skole.

Dermed kan han forhåbentlig forlade sko-

len med folkeskolens afgangsprøve i hånden om få år. Så heldige kommer mange af hans tidligere klassekammerater ikke til at være. På de danske specialskoler er det nemlig kun 13 procent af eleverne, der går op til alle deres eksamener. På Behandlingsskolerne er tallet 83 procent, hvilket er sammenligneligt med de 86 procent af en almindelig folkeskoleklasse, der tager alle eksamener.

Alle fortjener en chance

De sidste tre år har Tristan gået på Fyrtårnet, der er en skole for normalt begavede børn, der har vanskeligheder inden for autismspektret. Fyrtårnet er den ældste af Behandlingsskolerne ni dagskoler på Sjælland. Skolerne har forskellige fokusområder, men fælles for deres elever er, at de næsten alle har flere psykiatriske diagnoser og dårlige skoleoplevelser med i bagagen.

Karaktermæssigt sakker skolen ikke voldsomt bagud, da eleverne kunne præstere et gennemsnit på 6,1 - godt et karakterpoint lavere end gennemsnittet for folkeskolen og lidt over et karakterpoint højere end andre specialskoler.

»Vi har rigtig mange ansatte for hvert barn, og det er nødvendigt, for de børn, vi får her, har prøvet alle mulige andre typer skoletilbud. De har simpelthen ikke kunnet passet ind i den ramme, man har i normale skoler,« fortæller Christopher Moyell Juul, administrerende direktør for Behandlingsskolerne.

På tværs af Behandlingsskolerne mange tilbud har de næsten 300 ansatte ansvar for omkring 350 elever. De arbejder ud fra, at der skal være en fastansat psykolog for cirka hvert tiende barn på skolen.

Heidi Thamestrup, formand for Landsforeningen Autisme, kalder Behandlingsskolerne resultater for »vildt imponerende«. Hun er især imponeret over mængden af ansatte i forhold til elever.

»Hold da op, det er godt. Det er lige netop det, vi mangler alle vegne: De varme hænder, der både gider have en relation til barnet, og

som kan hjælpe barnet med at skabe en relation til de andre børn,« siger Heidi Thamestrup.

Faglig og personlig udvikling

Et af Behandlingsskolerne kerneprincipper er, at eleverne ikke skal pakkes ind i vat, selv om der selvfølgelig skal tages hensyn til deres diagnoser.

»Hvis du skal have en chance i det danske samfund i 2017, skal du have folkeskolens afgangsprøve. Uden den er dine chancer for at få en læreplads eller ungdomsuddannelse væsentligt forringet,« siger Christopher Moyell Juul og fortsætter:

»Jeg synes godt, vi i Danmark kan være stolte af, at vi har et velfærdssamfund, hvor vi har råd til at hjælpe de her meget udsatte børn. Det ser man ikke i de fleste andre lande. Der skal man have penge til at sende sit barn på sådan en skole.«

En anden elev, der gerne vil fortælle sin historie, er Maria, der dog ikke vil have sit fulde navn i avisen. Hun er 16 år og går i 10. klasse på Behandlingsskolerne tilbud Polaris, der primært har elever med psykiske lidelser som angst, skizofreni, personlighedsforstyrrelser og depression.

»Jeg havde et rigtig svært halvår i starten af 9. klasse, og hvis ikke skolen havde stået ved siden af med pædagogisk støtte, var jeg ikke kommet igennem alle mine prøver,« fortæller hun.

Før Maria startede på Behandlingsskolerne, følte hun sig meget ensom på grund af sin diagnose.

»Jeg har lært rigtig meget om at acceptere mig selv og min diagnose, selv om det kan lyde både svært og dumt. Alle, der kommer til et sted som det her, går igennem en periode, hvor de tænker, at de bare er freaks, der sidder i lokale med alle de andre freaks,« siger hun.

»Det er i hvert fald en følelse, der tit er gået igennem mit hoved. Den måde, vi har arbejdet på, som om det ingenting betyder, har givet mig overskuddet til at acceptere, at jeg står i den her situation.«